

Μπέος για δήμαρχος ! Η χειρότερη μεταγραφή της χρονιάς...

Κατερίνα Τσατσαρώνη, Θανάσης Μελισσουργός

“Στηρίζουμε Αχιλλέα ΜΠΕΟ !!! Αφήνουμε πίσω τα λαμόγια της πολιτικής και της κακομοιριάς”.

Η παραπάνω φράση ανήκει στην σελίδα υποστήριξης της υποψηφιότητας του Αχιλλέα Μπέου στο Facebook και αποτελεί την αρχή της προεκλογικής του εκστρατείας.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή.

Το Φεβρουάριο του 2014 ο Αχιλλέας Μπέος κάνει γνωστή την πρόθεση του να αποτελέσει τον επόμενο δήμαρχο της πόλης του Βόλου και δηλώνει πως θα κάνει την πόλη το “Νέο Μονακό”. Παρ’ ότι στα αυτιά κάποιων το νέο ακούστηκε στην αρχή ως αστείο, η συνέχεια της ιστορίας κάθε άλλο πάρα κωμική είναι.

Η συγκεκριμένη υποψηφιότητα δεν είναι τίποτα παραπάνω από την περίπτωση του Δημάρχου – Manager. Είναι ξεκάθαρο, ότι ο λόγος για τον οποίο ο Μπέος επέλεξε να κατέβει στις δημοτικές εκλογές δεν είναι άλλος από την εκμετάλλευση του οικονομικού πεδίου που ανοίγει ο δήμος για Business δικές του ή άλλων. Η ενασχόληση του με τα προβλήματα της πόλης όλα αυτά τα χρόνια ξεκινούσε και σταματήσουμε στον Ολυμπιακό Βόλου. Το γεγονός, όμως, ότι ο Μπέος συνέβαλε, ανεξαρτήτως του τρόπου, στο να πραγματοποιήσει μια καλή πορεία η τοπική ομάδα τον εμφανίζει στην πόλη του Βόλου ως το δήμαρχο που θα καταφέρει να βάλει τάξη στην πόλη όπως και στην τοπική ομάδα προ τριετίας.

Άλλωστε, ο Μπέος έχοντας γίνει αρεστός σ’ ένα μεγάλο κομμάτι των φιλάθλων του Ολυμπιακού Βόλου κατάφερε να αυτοπροσδιορισθεί ως αντισυστημικός, στοχοποιώντας το πολιτικό σύστημα τόσο για την φυλάκιση του όσο και για τον υποβιβασμό της ομάδας λόγω εμπλοκής του σε σκάνδαλο με στημένους αγώνες.

Σ’ αυτό το σημείο άξια αναφοράς είναι η υποστήριξη που λαμβάνει από τη νεολαία της πόλη. Ενώ κάποιος θα περίμενε να είναι μόνο οι οργανωμένοι οπαδοί του τοπικού Ολυμπιακού υποστηρικτές του, στην πορεία φάνηκε να υποστηρίζεται από ένα ακόμα πιο πλατύ και ευρύ φάσμα νέων ανθρώπων.

Τι κάνει, όμως, σήμερα ένα νέο κυρίως άνθρωπο να επιλέξει να δώσει την ψήφο του σε ένα πρόσωπο που έχει κάνει φυλακή; Γιατί ένας άνθρωπος που βιώνει με τον πιο έντονο τρόπο την ανεργία και την επισφάλεια και είναι έτοιμος να οδηγηθεί στην μετανάστευση στρέφεται σε ένα απολιτικό τραμπούκο;

Η υποψηφιότητα του Αχιλλέα Μπέου στο Βόλο και η στήριξη που δέχεται από ένα σημαντικό ποσοστό της τοπικής κοινωνίας αποτυπώνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την κρίση πολιτικής εκπροσώπησης της εποχής μας. Φράσεις όπως: “Όλοι είναι λαμόγια γιατί να μην ψηφίσουμε αυτό που ξέρουμε ήδη τι είναι;” κάνουν ακόμα πιο εμφανή την άποψη πολλών για το σημερινό πολιτικό σκηνικό.

Ο Μπέος απευθύνεται στον κόσμο που έχει εκπαιδευτεί από την τηλεόραση στο «όλοι ίδιοι

είναι» και στο «σκατά στα κόμματα».

Τον τελευταίο καιρό ακούμε όλο και πιο συχνά την πρόταση “Μια χρυσή αυγή σας χρειάζεται”, η οποία αποτελεί συνέχεια του “μια χούντα σας χρειάζεται” και στην δικιά μας περίπτωση “ένας Μπέος σας χρειάζεται”. Είναι φανερό πια πως η εκλογική βάση της χρυσής αυγής έχει βρει την τοπική πολιτική της έκφραση στο πρόσωπο του, καθώς αυτός διαθέτει την απαραίτητη εικόνα για αυτούς που συνοψίζεται στο “νέος –άφθαρτος -τραμπούκος πολιτικός”.

Ο Μπέος δηλώνει περήφανος σε τηλεοπτικές εκπομπές ότι “πρόγραμμα δεν έχουμε γιατί διαφέρουμε από τους άλλους που έχουν και δε κάνουν τίποτα. Εγώ θα διορθώσω 5 πράγματα στην πόλη μας. Αδέσποτα, κυκλοφοριακό, καθαριότητα, βιολογικό καθαρισμό και νερό.” Βέβαια, το πως θα τα διορθώσει ξεχνάει να μας το πει. Το ποιο θα είναι το κοινωνικό κόστος αυτών των αλλαγών δεν προσδιορίζεται, όπως επίσης ούτε το με ποιους και για ποιους θα κάνει αυτές τις αλλαγές. Για παράδειγμα, το ζήτημα της ύδρευσης και άρδευσης μπορεί να λυθεί είτε με εξασφάλιση του νερού ως δημόσιο αγαθό και κοινωνική πολιτική υπό μια δημοτική επιχείρηση είτε με ιδιωτικοποίηση του.

Και εδώ έρχεται το χρέος και η δουλειά της αριστεράς και του κόσμου της. Η αριστερά, λοιπόν, οφείλει να πολιτικοποιήσει αυτές τις εκλογές ,απαντώντας στις κοινωνικές ανάγκες και στα καθημερινά προβλήματα. Η Τοπική αυτοδιοίκηση αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι της καθημερινότητας κάθε πολίτη και είναι σημαντική απόφαση το ποιος θα διαχειριστεί για τα επόμενα χρόνια ζητήματα όπως για παράδειγμα το νοσοκομείο της πόλης, τις μεταφορές ,το νερό και το πολιτισμός της.

Περί σωτήρων

Ο δήμος δεν είναι ποδοσφαιρική ανώνυμη εταιρία και δεν “σώζεται” από έναν καλό πρόεδρο που θα ρίξει “ανιδιοτελώς” χρήματα στην ομάδα χωρίς να έχει ο ίδιος κέρδος! Οι αγώνες στον δήμο δεν είναι ποδοσφαιρικοί αλλά κοινωνικοί και ταξικοί και κάθε επίδοξος πρόεδρος ποδοσφαιρικής ομάδας, εφοπλιστής ή manager που θα θέλει να “σώσει” τον δήμο θα το κάνει με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που οι μνημονιακές κυβερνήσεις μας σώζουν τα τελευταία χρόνια.

Είναι σαφές ότι για να αλλάξει, σήμερα, κάποιος την ζωή του και να κερδίσει την αξιοπρέπεια του, ώστε να ζει σύμφωνα με τις ανάγκες του και όχι κάτω από αυτές, πρέπει να συμμετέχει, να αγωνίζεται και να διεκδικεί. Γιατί τίποτα δε χαρίζεται από κανέναν, πόσο μάλλον από σωτήρες υποψήφιους δημάρχους τύπου Μπέου και Μαρινάκη.